

συγχρόνως κατηγορουμένη, κατήγορος, δικαστής, ἐκτελεστής, δεσμοφύλαξ. Ποινὴν ἀνήκουστον εἰς τὸ Σύνταγμα —τὴν ἐξορίαν—τὴν καθιεροῖ αὐτῇ. Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν τὸ παραβιάζει αὐτῇ. Πολίτας Ἑλλήνας ἀνευ οὐδεμιᾶς διαδικασίας τοὺς τιμωρεῖ αὐτῇ. Τὰ ἱεροκρίτηρια τοῦ Μεσαιῶνος τὰ ἐπαναφέρει αὐτῇ, μειδιῶντος τοῦ Κουμουνδούρου, ἐνθαρρύνοντος τοῦ Αὐγερινοῦ.

Πρώτην φορὰν ἀπὸ τοῦ Συντάγματος κλείεται σχολεῖον ἐν μέσαις Ἀθήναις, διωκομένων διὰ τῶν μαχαίρων τῶν κλητῆρων, διδασκάλων, μαθητῶν, παιδῶν τῆς ἀβροτέρας ἡλικίας.

Περὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διετὲς διάστημα προΐσταντο αὐτῆς ἐναλλαχὲς ἄνδρες πνευματικώτατοι, οἱ Αὐγερινός, Δεληγιάννης καὶ Μπούμπουλης.

Εἰς μεγαλοφυῆς τοῦ Οὐγὼ στίχος ἐκφράζει τὸ πρόγραμμα τῶν Τεσσαρῶν :

On s' attable au pouvoir et l' on mange la Grèce.

Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς **τέσσαρας** θέλουν νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν Ἑξουσίαν.

Καὶ διὰ νὰ τοὺς ἐπαναφέρουν ὁμιλοῦν περὶ ἑλληνισμοῦ, περὶ ἐθνικῆς πολιτικῆς, περὶ διαλύσεως στρατοῦ καὶ δὲν ξεύρομεν περὶ τίνος ἄλλου.

Νὰ κάμουν τί ;

Ὁ μὲν **Κουμουνδούρος** νὰ μεταβάλλῃ τὴν Ἑλλάδα ὅλην εἰς μέγα **ρουσφετοποιεῖον**.

Ὁ δὲ **Δηληγιάννης** νὰ πωλήσῃ ἀντὶ ἐνὸς παρασήμερου εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἀρκεῖ νὰ δῇ τὸ μάτι του πρωθυπουργίαν.

Ὁ δὲ **Βαλτινός** καὶ ὁ **Μπούμπουλης** νὰ κατασκευάσουν στρατὸν καὶ στόλον διὰ τὰ θέατρα καὶ τὰ μπαλέττα τῆς Εὐρώπης.

Καὶ αὐτὸ ὀνομάζεται **ἰδεῶδες**, καὶ δι' αὐτὸ, λέγουν, προτιμοῦν νὰ χρεωκοπήσῃ ἡ Ἑλλάς, ἀρκεῖ νὰ μὴ τὴν κυβερνήσουν ἄλλοι ἄνθρωποι εἰμὴ αὐτοὶ οἱ τέσσαρες, οἱ ἄνθρωποι τοῦ Δομοκοῦ, τῶν ἐλλειμμάτων, τοῦ ψευδοῦς στρατοῦ, τοῦ ψευδοῦς στόλου.

Καὶ μόνον, χωρὶς νὰ ἐμβαθύνῃ τις εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, χωρὶς ν' ἀποκαλύψῃ τὰ αἴσχη, ἅπερ ἀπεκαλύφθησαν κατὰ τὴν τριήμερον ἔξοδον τοῦ στρατοῦ, καὶ τὰ ὁποῖα καλῶς προγνώριζον ὁ ἀοίδιμος Δεληγιώργης, οὗ καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα, διαμαρτυρομένης τῆς ἱεράς του μνήμης, ἐκμεταλλεύονται πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν, εἶπε μετὰ τὴν ἀγρίαν διαδήλωσιν τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἂν ἤκουεν ἡ κυβέρνησις ἡ οἰκουμένη αὐτῶν τῶν ἰδίων οἵτινες καὶ τότε ὕβριζον, ἤφριζον, ἐλύσσω, θὰ μετεβάλλετο—εἶναι αἱ ἴδιαι λέξεις του — **εἰς γῆν Σοδόμων καὶ Γομόρρων**, καὶ μόνον λέγομεν ἂν ἤκουέ τις ὅτι τὴν σημαίαν τῶν παρασκευῶν καὶ τοῦ Βίκοσιένα τὴν ἡσπάρθη καὶ τὴν κρατεῖ ὁ ἀπαίσιος ἄνθρωπος τῆς Ἑλλάδος, ὁ καλούμενος Δεληγιάννης, χωρὶς περὶ οὐδενὸς ἄλλου νὰ σκεφθῇ, θὰ ἐφώναζε : **Κατάρρα εἰς τὰς παρασκευάς, κατάρρα εἰς τὸ Βίκοσιένα**.

Τί συμφέρον ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, νὰ ποθῶσιν ὥστε νὰ παραδοθῇ ἡ Ἑλλάς εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες τὴν ἀφισαν μισὴν διὰ νὰ τὴν ἀποφάγουν ὅλην;

Ἡ τεταραγμένη τῶν ψυχῇ καὶ ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζουν αὐτὸ· ἡμεῖς τοὺς βλέπομεν, τοὺς λυπούμεθα καὶ τοῖς εὐχόμεθα : καλὴν **ἀνάρρωσιν**.

Καλεδάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἡ «Στοά» γράφει ὅτι ἂν θέλῃ ἡ ἀντιπολίτευσις δύναται καὶ αὐτῇ νὰ προκαλέσῃ χειροκροτήματα.

Ἐλησμονήσεν ὅμως ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται οἱ ὀλίγοι παυσανίαι νὰ εἶναι Ἑκατόγχειρες, διότι βλέπεις, ἀγαπητὴ «Στοά», δὲν ὑπάρχουν χερία νὰ χειροκροτήσουν τοὺς πάτρωνάς σου.

Ὅταν ὁ κ. Ῥόκος Χοῦδᾶς ἠγωνίζετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του τὸν ἀγῶνα τῆς ἐκλογῆς μὴ ἀναγνωρίζων ὡς δημοκρατικὸς δημοσίους ἀρχὰς ὁμιλῶν πρὸς τὸν Νομάρχην ἔλεγε :

— Κύριε Τάδε, εἶπέ τοῦ κυρίου Νομάρχου ὅτι κτλ.

Προχθὲς εἰς μεταβάς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ἀντεισαγγελίας τοῦ ὠμίλει κατὰ δημοκρατικὸν τρόπον :

— Κύριε Ρόκε, εἶπέ τοῦ κυρίου Ἀντεισαγγελέως κτλ.

Δεινὸν σημεῖον τῶν καιρῶν. Ἐβάρησαν αἱ κιγκλίδες τῆς Βουλῆς ἐρυθραί, ἐρυθραὶ ὡς παπαροῦναι τῶν ἀγρῶν. Τὰς εἰδομεν μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μας· ἂν θέλετε σᾶς φέρομεν ἓνα καὶ δύο μάρτυρας. Οἶωνός ὀλοφάνερος ὅτι θὰ ρέυσῃ αἷμα, ἐὰν δὲ ἐπισπευσθῇ ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη. Γρήγορα, γρήγορα, μὴν κοιμᾶσθε, κὼλ κὼλ, κρα, κρά.

(Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος).

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Σωτηρόπουλον νὰ μὴν περιορίζῃ ἀποκλειστικῶς τὴν ἀστυνομίαν του εἰς τὰ ἀκροατήρια, ἀλλὰ ὀλίγον καὶ ἐπὶ τοῦ κ. Τσουτσουνάτου, ὅστις ἐρωτώμενος χθὲς περὶ τῆς συμβάσεως τῆς πιστωτικῆς τραπέζης, ἐφώναζε :

— Τὴν ἔχω ἐδῶ, τὴν ἔχω ἐδῶ !

— Κυρία Ῥοζοῦ, πῶς δὲν ἔρχεσθε πλέον εἰς τὴν Βουλὴν ;

— Ἀ ! ἐγὼ εἶμαι πολιτικῆς γαλλικῆς καὶ ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἀγγλικῆς πολιτικῆς.

Ἵπερασπιζόμενός τις τὸν τενόρο ἔλεγεν :

— Εἶναι ἀδιάθετος· ἔχει δύο πράγματα σὰν καρύδια μέσ' τὸ λαιμὸ του.

— Ἐ ! τότε, τοῦ λέγει ἄλλος, ἅς παίξῃ καρύδια παρὰ νὰ παίξῃ σ' τὸ θέατρο.

Διατάγματι τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὁ φίλος ποιητῆς **Fon-Général** μετονομάζεται **Γαργαντούδας**. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου βαπτίσματος αὐτοῦ ἔγραψε τὸ ὠραῖο *σονετάκι* του, ὅπερ κατωτέρω δημοσιεύομεν.